

Helga Zepp-LaRouche til Xinhua: 'Bælte & Vej Initiativ' er en opskrift for fred

Leder fra LaRouche PAC, 24. sept. 2017: Kinas officielle nyhedstjeneste Xinhuas tysksprogede tjeneste udgav det følgende interview med Helga Zepp-LaRouche den 17. september.

Berlin, 17. sept. – Kinas »Bælte & Vej Initiativ« kan fremme verdensfred og mindske geopolitisk rivalisering langs sin rute, sagde Helga Zepp-LaRouche, stifteren af den tyske tænketank, Schiller Institutet, søndag.

»Mange af nutidens verdenskriser har deres rod i manglen på økonomisk udvikling. Økonomisk udvikling er i dag et synonym for fred, og det kinesiske 'Bælte & Vej Initiativ' tilbyder dem udvikling«, sagde fr. LaRouche under et interview med Xinhua.

Hun bemærkede, at den kinesiske regerings initiativ overordnet set gør menneskehedens interesse som helhed til en prioritet, der kommer før nationale og regionale interesser. Hun sagde, at, hvis ledende globale kræfter som Rusland og Tyskland aktivt kan gå med i disse bestræbelser, vil det løse mange af de eksisterende problemer.

»Det er en opskrift for fred, udvikling og overvindelse af fattigdom«, sagde hun.

Ifølge statistikkerne beløber Kinas direkte investeringer i lande langs »Bælte & Vej Initiativet« til mere end \$60 mia. hen over de seneste fire år, mens kinesiske foretagender har etableret 56 zoner for økonomisk samarbejde og handelssamarbejde i flere end 20 lande, som har genereret

næsten \$1,1 mia. i skatteindtægter og skabt 180.000 arbejdspladser.

Schiller Instituttet, en international »bank« for politiske og økonomiske ideer, der har hovedkvarter i Tyskland, har udgivet en rapport, der beskriver den Nye Silkevej som en landbro og forudser, at der ikke er nogen grænser for dette kinesiske initiativ og at det kunne opkoble alle fem kontinenter til hinanden og gøre det muligt for dem at samarbejde inden for et »win-win«-perspektiv, sagde fr. LaRouche.

I en diskussion om det forestående parlamentsvalg i Tyskland den 24. september sagde fr. LaRouche, at de konkurrerende partier, som Tysklands Kristelig-Demokratiske Union (CDU) under ledelse af kansler Angela Merkel, og Socialdemokraterne (SPD) under ledelse af tidligere medlem af Europaparlamentet Martin Schulz, ikke havde gjort deres standpunkt klart om udsigten til samarbejde med Kina. Fr. LaRouche, der leder et mindre parti ved navn Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (Bürgerrechtsbewegung Solidarität; BüSo), opfordrede det nye, tyske politiske establishment til yderligere at engagere sig i »Bælte & Vej Initiativet«.

Selv om valgresultatet »er temmelig givet, og Merkel sandsynligvis vil blive genvalgt som kansler«, foreslog fr. LaRouche, at en ny regering fokuserer mere på, hvad Kina har tilbudt, og vil tilbyde.

»De østeuropæiske lande, Balkan-landene, Italien, Spanien, Schweiz og Østrig handler allerede med mere entusiasme end den nuværende tyske regering ... folk vil indse, at samarbejde med Kina er i deres fundamentale interesse, især inden for industrien«, sagde hun.

Foto: Helga Zepp-LaRouche under den tyske valgkampagne.

Tysklands general Kujat fremfører, at samarbejde er alternativet til NATO's 'overdrevne forbehold' mod Zapad 2017-øvelserne

Wiesbaden, 24. sept., 2017 – Tidligere formand for NATO's Militærkomite, general Harald Kujat (Bundeswehr, pensioneret, 2002-05) punkterer hypen, inklusive NATO's, om den fælles russisk-belarussiske Zapad 2017 militærøvelse, der fandt sted fra 14. – 24. sept. I et radiointerview til NDR den 23. sept., kaldte general Kujat det tal, som NATO gav om »muligvis« 70 – 100.000 tropper, for »overdrevne forbehold« imod Zapad, hvilket antyder enten, at NATO selv ikke rigtig vidste det, »hvilket ville være meget bekymrende«, eller også, at tallene, inklusive planerne om invasion, blev »dramatiseret«, hvilket han anser for at være »uansvarligt«. Det er forkert: Vi har ikke brug for, at spændingerne øges, men derimod det modsatte, fremførte han. Han motiverede en, i modsætning til de senere år, kompetent anvendelse af NATO-Rusland Akten fra 1997, som omfattede et »strategisk partnerskab« og udtalte, at der er »en række konflikter i Europas periferi«, så vel som også Nordkorea, og som »kræver« et tæt samarbejde mellem Vesten og Rusland, »og især mellem USA og Rusland«, for at forhindre en ukontrolleret eskalering. Det er forkert at ekskludere præsident Vladimir Putin, som med G8, fra diskussionerne om at finde løsninger. General Kujat kaldte NATO Harmel-rapporten fra 1967 en »døråbner«, der muliggjorde OSCE, Brandts

Ostpolitik og på en vis måde, den tyske genforening.

Forespurgt om, hvem, der ville blokere for samarbejde, undgik general Kujat at nævne det indlysende, men motiverede samarbejde med Rusland for at løse Ukraine-krisen »i hjertet af Europa« ved at sætte Ukraine ind i den europæiske sikkerhedsarkitektur. Kun, hvis USA og Rusland kommer sammen, kan krisen løses, og Berlin kan bruge sine forbindelser til begge til at assistere heri. Han anbefaler en 4+2 fremgangsmåde, som med den tyske genforening, men som inkluderer både Kiev-regimet og oprørerne i det østlige Ukraine.

Foto: Pensionerede Luftwaffe-general Harald Kujat (f. 1942) var stabschef for det tyske Bundeswehr fra 2000-2002 og formand for NATO's militærkomite fra 2002-2005.

Foreign Policy angriber Lyndon LaRouche over den Nye Silkevej

18. sept., 2017 – Blot få dage efter, at et fremtrædende interview med spidskandidat til forbundsdagsvalget i Tyskland, Helga Zepp-LaRouche, hastigt »forsvandt« fra den tyske publikation *Junge Welt*, har det neokonservative magasin *Foreign Policy*, med hjemsted i USA, luftet sin galde mod Lyndon LaRouche for den blotte eksistens af Helga LaRouches kampagne. *Foreign Policy's* titel – »Lyndon LaRouche kører et pro-Kina-parti i Tyskland« – gør det klart, at spørgsmålet drejer sig om Kinas Bælte & Vej Initiativ, eller den »Nye Silkevej«, som Helga LaRouche prominent repræsenterer både i Kina og Europa.

Artiklen, der fremkommer umiddelbart før valget til forbundsdagen, viser ingen tegn på at have tjekket kendsgerningerne: Lyndon LaRouche er ikke millionær; Helga Zepp-LaRouche er ikke »russisk-tysker«; LaRouche publicerer ikke på websider kun på russisk og tysk; osv. »Tyskland må tilslutte sig den Nye Silkevej« er næppe en »bizar valgplakat« for nogen oplyst tysker. »Et eftersyn af global bankvirksomhed for at stoppe finanssystemets sammenbrud« er ikke en »vag idé«: det er en tilbagevenden til Glass/Steagall-loven.

Men dette er grundlæggende set et angreb fra geopolitikerens side på det nye, internationale paradigme, der afviser britisk geopolitik til fordel for samarbejde i nationernes gensidige interesse. Den succesfulde fremvækst af dette nye paradigme definerer Lyndon og Helga LaRouches arbejde gennem 40 år, og de repræsenterer det internationalt.

Foreign Policy's 'Rusland som lokkemad' à la McCarthy-perioden er tydelig og anklager LaRouche-parret for at »fremme Ruslands og Kinas interesser i Vesten«. Endnu tydeligere er frygten for LaRouche-parrets lederskab mht. selve den Nye Silkevejspolitik. »Spørgsmålet er, om LaRouche-bevægelsens virkelige publikum ikke er i Tyskland, men snarere i Kina, hvor der er voksende beviser for, at bevægelsen har indflydelsesrige tilhængere.« Surmulende bemærker *Foreign Policy*, hvor tit Helga Zepp-LaRouche nævnes som ekspert i den kinesiske presse; og den udstrakte profil af Helga LaRouche i *China Daily* i august fordømmes som en »forherligende smiger«.

Forfatteren af dette angreb, Bethany Allen-Ebrahemia, kommer fra East-West Institute i Hawaii, og den afskyelige foragt, hun føler for kinesisk intelligentsia og lederskab, er karakteristisk for neokonservative geopolitikere. De siger noget andet end virkeligheden, som er den reelle frygt for den Nye Silkevejspolitik og for LaRouche-parret som dens ledere.

Foreign Policy bliver én iagttager med hjemsted i USA, der nervøst tæller BüSo-listens stemmer ved forbundsdagsvalget.

Valg i Tyskland: Tysklands fremtid er den Nye Silkevej. Uddrag af BüSo's valgprogram

Kære Vælger,

Mener du, at ideer er vigtige? Så er BüSo det rigtige parti for dig! For BüSo adskiller sig frem for alt fra andre partier derved, at vi forandrer verdenshistorien ved hjælp af ideer og ikke, gennem 'de små skridts politik', pragmatisk forsøger at opretholde en verdensorden, der muliggør en udvidelse af privilegier for en lille elite og til gengæld berøver flertallet af menneskeheden et fremtidsperspektiv. Det program, som vi i 1991 foreslog som respons på Sovjetunionens opløsning, nemlig den økonomiske integration af Eurasien gennem den Eurasiske Landbro – en Ny Silkevej – som kernen i en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, er nu i færd med at blive virkeliggjort af Kina og yderligere 110 nationer, altså flertallet af menneskeheden. Det, vi dengang udviklede som et udkast til en fredsorden for det 21. århundrede, og som vi i de 26. år, der er gået siden da, har præsenteret på hundreder af konferencer og seminarer i hele verden, er nu, i de seneste fire år, siden den kinesiske præsident Xi Jinping i september 2013 satte den Nye Silkevej på dagsordenen, med en fantastisk dynamik vokset til at blive en helt ny model for verdensøkonomien.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp LaRouche opfordrer tyskerne: Smid ikke jeres stemme ud på partier, der ikke har menneskehedens interesse på sinde

✘ 16. sept., 2017 – Selv om der finder tektoniske forandringer sted i verden i dag, ville man aldrig gætte det ud fra de temaer, som de store partier i Tyskland rejser i opløbet til forbundsdagsvalget den 24. sept. En slående undtagelse til denne fornægtelse af virkeligheden er Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritets (BüSo) kampagne, med Helga Zepp-LaRouche som formand, under sloganet, »Tyskland må tilslutte sig den Nye Silkevej«. Valget finder sted søndag, den 24. sept.

I en appel til vælgerne, udstedt den 15. sept., identificerer Zepp-LaRouche klart mulighederne. De kan »smide deres stemmer ud« ved at vælge et parti, der har støttet den nuværende verdensorden med sine interventionskrige – og den flygtningekrise, disse krige har skabt – og det voksende svælg mellem rig og fattig, skriver hun, og som ikke er lykkedes med at rette op på de fejltagelser, der førte til finanskrisen i 2008, og som har ført til et endnu mere dramatisk finanssammenbrud i dag.

Men, advarer Zepp-LaRouche, de vil også spille deres stemmer, hvis de vælger et parti, der kritiserer de etablerede partier,

men ikke tilbyder en løsning.

Alternativt »kan De vælge et parti, der ikke alene har en vision for en bedre fremtid for menneskeheden, men også har organiseret kræfter i hele verden og etableret relationer, der kan få denne vision til at blive til virkelighed – Borgerretsbevægelsen Solidaritet (BüSo)«.

I sin appel henviser Zepp-LaRouche til BüSos årtier lange kamp for en retfærdig, økonomisk verdensorden, som senere blev sat på verdensdagsordenen af Kinas Nye Silkevej, eller Bælte & Vej Initiativet.

»BüSo er forpligtet over for at bringe Tyskland fuldt og helt ind i et samarbejde med dette initiativ, og til, sammen med Kina, Rusland og andre lande, at udvikle økonomisk de lande, der er blevet ødelagt af de nytteløse krige i Mellemøsten og Afrika.«

Samarbejdet i den Nye Silkevej ville ikke alene være med til at løse flygtningekrisen, fortsætter Helga Zepp-LaRouche, men er også i den tyske Mittelstands interesse, eftersom det ville skabe mange produktive jobs og mindske arbejdsløshed, især for unge mennesker.

Desuden er *»en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden den eneste måde at sikre varig verdensfred«* i en tidsalder med atomar krigsførelse.

Helga talte polemisk til vælgerne og sagde, at, hvis de hidtil kun har hørt misinformation eller bagvaskelse om BüSo, skyldes det, at det transatlantiske establishment er *»stiv af skræk over, at perspektivet om den Nye Silkevej er meget mere attraktivt end status quo«*.

Måden, hvorpå mainstreammedierne har behandlet BüSo i denne kampagne – og derudover enhver, der udfordrer EU-bureaukratiet eller Wall Streets og City of Londons interesser – rejser mange tvivl, bemærker Zepp-LaRouche, om, hvor meget

pressefrihed, demokrati og menneskerettigheder, der egentlig »er tilladt i vores land«.

Efter en gennemgang af hovedpunkterne i BüSos program, konkluderer Helga Zepp-LaRouche:

»Jeres stemme tæller. Smid den ikke ud, men investér den i fremtiden. Stem på BüSo.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche taler til en vælgermødeforsamling. I baggrunden BüSos valgplakat, med det eurasiske udsnit af Verdenslandbroen og maglevtog, og BüSos valgslogan, »Tysklands fremtid er den Nye Silkevej«.

Hvad er det, der er så skræmmende ved en idé?

Leder fra LaRouche PAC, 13. sept., 2017 – »Vi ønsker et nyt paradigme i politik – bort fra geopolitik og frem til menneskehedens fælles mål«, erklærede Helga Zepp-LaRouche i et interview, der blev udgivet i den tyske avis, Junge Welt, den 13. sept., som vi rapporterede i går. »Vi mener, at en fortsættelse af geopolitik i sig bærer faren for en konfrontation med Rusland og Kina. Det er én af grundene til, at vi støtter Xi Jinpings initiativ for at skabe en Nye Silkevej på basis af win-win-samarbejde blandt alle verdens nationer.«

Zepp-LaRouche tilføjede, at »visionen om den Nye Silkevej var vores idé«, og dens fulde gennemførelse vil gøre en ende på »konsekvenserne af kolonialisme og IMF's betingelsespolitik i forbindelse med udstedelse af kredit, som fulgte efter kolonialismen. Udelukkende kun udvikling af infrastruktur

skaber forudsætningerne for reel udvikling af hele det afrikanske kontinent», og verden.

Men, få timer efter Zepp-LaRouches interview, trak *Junge Welt* artiklen tilbage – og fjernede alle spor af den fra deres website!

Hvad er det, der er så skræmmende ved en idé, kunne man spørge, at det forårsager en så ynkelig, klodset demonstration af censur?

Begynd med den kendsgerning, at hele det transatlantiske finanssystem hænger i den tyndeste tråd og kunne styrte ud i kaos, hvad øjeblik, det skal være. Ja, selv Storbritanniens ekstremt liberale Adam Smith Institute måtte, i en rapport, der blev udgivet i dag, indrømme, at det globale finanssystem er »en ulykke, der bare venter på at ske«, og at de såkaldte »stresstests« af bankerne er et svindelnummer, der tilslører den kendsgerning, at bankerne i dag er langt mere gearet, end de var for et årti siden, umiddelbart før nedsmeltningen i 2007-08.

Det britiske Imperium ønsker afgjort ikke ideen om den Nye Silkevej på bordet som et alternativ, med dets eget finanssystem, der er ved at gå ned med et brag.

Hvis man er London, må man afgjort være bekymret over, hvad præsident Trump kunne finde på at gøre under sin forestående rejse til Asien i november, hvor han efter planen skal mødes med Kinas præsident Xi Jinping og vil komme i personlig kontakt med andre verdensledere – inklusive Ruslands Vladimir Putin – ved USA-ASEAN og APEC-topmøderne. Alle Londons bestræbelser på at »rulle Trump i tjære og fjer« er hidtil mislykkedes: som Politico bemærkede i en artikel med overskriften, »Teflon Donald Trump«, »Demokrater har angrebet præsidenten forfra og bagfra, men opinionsundersøgelser og fokusgrupper viser, at intet af det virker.« Det ser ud, som om almindelige amerikanere ikke er så dumme, som briterne

kunne tænke sig, og stadig ønsker faglært beskæftigelse, seriøs investering i infrastruktur og samarbejde med andre nationer for at opnå disse resultater – politikker, som Trump lovede vælgerne, men endnu mangler at handle på.

Som Helga Zepp-LaRouche understregede under diskussioner i dag med kolleger, så er det, som briterne, Wall Street og den Europæiske Union tilbyder folk på begge sider Atlanten, blot at holde sig til finanssystemets eksisterende regler og standarder, men det »er alt sammen bygget på sand«. Det handler ikke om andet end at holde den spekulative boble gående, intakt, og sikre, at der ikke er noget samarbejde med Kinas Bælte & Vej Initiativ. Men for hver dag, der går, bliver denne Nye Silkevej og dens win-win-fremgangsmåde over for globale relationer, og udsigten til reel investering i store infrastrukturprojekter, mere og mere attraktiv.

Og dét er en idé, som briterne frygter – og med god grund. Som Lyndon LaRouche sagde i en berømt tale i São Paulo, Brasilien, i 2002: »Hvorfor kan vi ikke ændre reglerne? Er vi da ikke mennesker? ... Er mand og kvinde ikke ligeligt skabt i Universets Skabers billede, og begavet med disse evner? Har vi ikke, frem for alt andet på denne planet, myndighed til at ændre reglerne? Vi har evnen. Det er det, suveræniteten vil sige. Suveræniteten vil sige evnen til at skabe de regler, ved hvilke vi kan overleve.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche optrådte på et engelsksproget, kinesisk Tv-show, under sit besøg til Kina i foråret 2017, hvor hun deltog i »Bælte & Vej Forum«.

BüSo-valgkampagne i Tyskland: Helga Zepp-LaRouche interviewes af 'Junge Welt': »Den Nye Silkevej var vores idé«

12. sept., 2017 – Med denne provokerende titel midt i den aktuelle debat om Kinas Nye Silkevej i den tyske valgkampagne, udgiver avisen *Junge Welt* i sin udgave af 13. sept. et interview med BüSo-lederen Helga Zepp-LaRouche (der opstiller til kanslerposten i Berlin-kredsen).

»Bürgerrechtsbewegung Solidarität definerer sin rolle anderledes end andre små partier«, lyder avisens headline-kicker.

På spørgsmålet om, hvad BüSo står for, svarer Zepp-LaRouche:

»Vi ønsker et nyt paradigme i politik – væk fra geopolitik, og frem til menneskehedens fælles mål. Vi mener, at en fortsættelse af geopolitik i sig bærer faren for en konfrontation med Rusland og Kina. Det er én af grundene til, at vi støtter præsident Xi Jinpings initiativ for skabelse af en Ny Silkevej på basis af win-win-samarbejde blandt alle verdens nationer.«

»Men 'atlanticister' ville opponere, at dette lyder som en Eurasisk Union!«, indskyder interviewereren, idet han her citerer denne, den mest kontroversielle »russiske« idé.

»Det går langt ud over dette«, svarer hun. »Denne nye model for økonomisk samarbejde er blevet vedtaget i Latinamerika, og frem for alt, i Afrika. Det sprænger selvsagt grænserne for en Eurasisk Union. I denne udvikling af Afrika ser vi en

enestående chance for at løse flygtningekrisen på et humant grundlag: Vi besejrer langt om længe konsekvenserne af kolonialisme og IMF's betingelsespolitik, der er vedhæftet tildeling af kredit, og som fulgte efter kolonialismen. Udelukkende kun udvikling af infrastruktur vil skabe forudsætningerne for en reel udvikling af hele kontinentet.»

Efter flere spørgsmål med relation til den tyske debat i valgkampen – flygtningekrisen, spørgsmål om skatter og beskæftigelsessituationen, samt uddannelse – stiller *Junge Welt* spørgsmålet, »Hvor realistisk mener du, det er, at dine ideer vil blive vedtaget?«

»Visionen om den Nye Silkevej var vores idé, en plan for en fredelig verden i det 21. århundrede. Vi har arbejdet på det i 26 år, og den kinesiske regering anerkender fuldt ud vores andel i dette perspektiv. Vi fremstilles på en meget mere fair måde i pressen dér, end i mainstreampressen her. Vi er således et parti, der opererer på et fuldstændig andet plan end andre såkaldte 'små partier'. Og jeg håber, at dette også vil give sig udslag i stemmer.»

»Er du opdraget som socialist?«, forsøger interviewereren.

»Jeg er opdraget som humanist, som en verdensborger«, konkluderer Helga Zepp-LaRouche.

(Redaktionens bemærkning: Jeg har ikke kunnet se ovenstående artikel udgivet i Junge Welts online-udgave af 13. sept. Søg de følgende dage: <https://www.jungewelt.de/aktuell/>)

15/9:

Ovenstående interview, vi har rapporteret om, blev alligevel ikke fjernet fra 'Junge Welts' trykte udgave, se pdf. Den er dog fortsat ikke opslået på deres online-udgave. (Red.)

Download (PDF, Unknown)

Foto: Helga Zepp-LaRouche i *BüSo's valgspot*. Se den her (dansk tekst).

Tysk økonom: ECB's politik har bygget en boble over Tyskland

7. sept., 2017 – Gunther Schnabl, en økonomiprofessor ved Leipzig Universitet, har givet et langt interview til *Deutsche Wirtschafts Nachrichten (DWN)*, hvor han siger, at den politik, som føres af den Europæiske Centralbank, svækker Tyskland, så Tyskland til slut ikke vil kunne hjælpe andre lande i Europa. Tyskerne er stadig relativt rige, siger han, fordi ECB har bygget en finansboble, og tyske indtægter opretholdes af boblen. Men, når aktieboblen og ejendomsboblen brister, bliver det hårdt.

»Europæisk velfærd er baseret på en høj industriproduktivitet. Efter Anden Verdenskrig var den stejle stigning i produktivitet grundlaget for de stigende lønninger og udvidelsen af de sociale systemer. Fagforeninger tog sig af at honorere produktionsstigninger med korresponderende lønstigninger for alle. Eftersom [gennem 'billige' penge] selskaber [nu] har mistet incitamenterne til øget produktivitet, kan lønniveauer og sociale ydelser ikke opretholdes for alle.«

ECB-politikken fører til øgede sociale ubalancer i forskellige lande, sagde Schnabl. »På den ene side trykkede politikken med de ekstremt billige penge, som jeg netop beskrev det, lønniveauet for store udsnit af befolkningen, ned. På den anden side promoverer det spekulative faser på

finansmarkederne, som vil gøre nogle få meget rige – investeringsbankierer og direktører for hedgefonde. Når boblerne brister, vil centralbankerne stille endnu mere billige penge til rådighed for at sikre, at det rige befolkningsudsnit ikke lider tab, og nye spekulative bølger skabes. Med en sådan pengepolitik er det ingen overraskelse, at ubalancer inden for lønninger og rigdom vokser globalt.«

Selv om BNP »i Tyskland er så højt som nogensinde, så er fordelingen af omkostningerne til bailout – redninger – af bankerotte banker og stater meget uretfærdig. Lønninger, jobsikkerhed og pensioner er stadig høje for de ældre, der også er rigere stillet. Men lønninger og sociale ydelser for unge mennesker falder mere og mere, eftersom billige penge tvinger ejendomspriserne og aktiepriserne mere og mere i vejret, og det ikke længere er muligt for de unge at akkumulere rigdom gennem den sociale stige.«

Ikke desto mindre, siger han, »så har den gode økonomiske situation i Tyskland også en positiv virkning på andre lande. Men dette fungerer kun, indtil boblen brister.«

Schnabl, der er en von Hayek-akademiker, har imidlertid ingen løsning ud over det frie marked.

Interviewet kommer i sammenhæng med en voksende anti-ECB-stemning i Tyskland, på tærsklen til ECB's bestyrelsesmøde i dag, som igen udsatte beslutninger om gradvis aftrapning til næste måneds møde. Rygter, som blev opfanget af *Il Sole 24 Ore*, siger imidlertid, at ECB-præsident Mario Draghi har indgået en aftale med sin efterfølger, Bundesbank-præsident Jens Weidmann, om at bevare nulrenter i hele 2018. Bankaktier i Europa faldt efter ECB-pressekonferencen, i forventning om en fortsat nedgang i bankernes profiler.

Læs hele
interviewet: <https://deutsche-wirtschafts-nachrichten.de/2017/09/06/ezb-politik-schwaecht-deutschland-die-goldene-gans-wird->

gerade-geschlachtet/

Foto: Den tyske økonomiprofessor Gunther Schnabl.

Valg i Tyskland: Helga Zepp-LaRouche holder hovedtalen på BüSo-valgkonference i Hessen: 'For en ny, retfærdig verdensorden og en kulturel renæssance!'

3. sept., 2017 – Hovedbegivenheden i BüSo's, Bürgerrechtsbewegung Solidaritäts, valgkampagne i delstaten Hessen fandt sted i Frankfurt lørdag eftermiddag, den 2. sept., hvor partiets landsformand Helga Zepp-LaRouche holdt hovedtalen. Hun sagde til publikum, at, i betragtning af de særdeles dramatiske udviklinger på det globale, strategiske niveau, har etablisements partier, med den valgkampagne, de fører, gjort sig selv totalt irrelevante. De ignorerer, at det haster med det nye paradigme med Kinas Bælte & Vej; de ignorerer det almene vel, og de anser disse begivenheder for at være en trussel mod deres eget globaliseringssystem, der er dømt til undergang, fordi det er ondt, afskyeligt og endda farligt.

Zepp-LaRouche beskrev den sammensværgelse, der oprindeligt kom fra britiske imperiekredse allerede i 2015, for at sikre, at

Hillary Clinton blev valgt som USA's nye præsident i november 2016 – dette mislykkedes, og Donald Trump vandt på trods af den udbredte smædekampagne, der blev iscenesat imod ham, en kampagne, der endda er eskaleret siden hans valgsejr.

»Russia-gate«-narrativen er en fabrikeret historie, hvilket blev tilstrækkeligt dokumenteret i *Veteran Intelligence for Sanity's (VIPS')* memorandum til præsidenten. Det, som kredsene bag anti-Trump-kampagnen frygter, er, at han skal genindføre Glass-Steagall og stoppe finansspekulationen; at han måske ville lancere det største, amerikanske infrastrukturprogram nogensinde, med de nødvendige investeringer, der langt overstiger \$1 billion. De frygter, at Trump kunne få USA til at samarbejde med den Nye Silkevej – et koncept med LaRouche-bevægelsen som en vigtig medforfatter: Fra 1988-forslaget om den Produktive Trekant, til 1989-forslaget om den Eurasiske Landbro og den Nye Silkevej, som for første gang blev adresseret i 1996 i Beijing af Helga Zepp-LaRouche. Hun er siden dengang kendt som »Silkevejs-ladyen«.

EU-bureaukratiets massive sabotage af infrastrukturudvikling i Øst- og Sydeuropa har sit sidestykke i Tyskland med sabotage af byggeri af jernbaner ved alle de afgørende forbindelser over grænserne, til Tysklands nabolande. Denne økonomiske degeneration står i modsætning til Kinas koncept med Bælte & Vej Initiativet, med gensidigt win-win-samarbejde med andre stater og et nyt paradigme med en ny og retfærdig, økonomisk verdensorden. Kampen for også at gøre dette til en realitet i tysk politik er på BüSo-partiets dagsorden, som fortsætter ud over valgdagen, den 24. september, sagde den tyske statskvinde. Den offentlige diskussion, der i disse dage er blevet genoptaget vedr. Transaqua-projektet for at genopfylde Tchadsøen, og vedr. Kra-kanalprojektet i Thailand, udgør to af de store projekter, som har haft en fremtrædende plads på LaRouche-bevægelsens dagsorden i flere årtier; hertil kunne man føje diskussionen om genopbygningen af Syrien som startskuddet til udviklingen af hele Mellempøsten, som også i

årevis har været på LaRouche-bevægelsens dagsorden.

Zepp-LaRouche fortsatte med, at, ud over den økonomiske sfære, er en genoplivning af klassisk kultur, en ny, kulturel renæssance, lige så vigtig, idet det, der sluttelig vil gøre menneskeheden menneskelig, er en livslang opdragelsesproces, sammen med de idealer, som Konfucius, såvel som også Friedrich Schiller og Nicolaus Cusanus, formulerede. En harmonisk orden i naturen er afhængig af menneskets konstruktive, moralske impuls, sagde hun og fremførte, at kunst, som nu om dage er blevet grim, med computerspil og lignende modkulturer, atter må blive virkelig kunst, som tilskynder til skønhed og opløfter mennesket.

Hovedtalen, forud for hvilken Wiesbadens Schiller Institut-kor opførte *Verleih uns Frieden* (Giv os fred) af Mendelssohn, og *Arirang* (navn på et bjergpas), den uofficielle nationalsang af begge Korea'er, blev efterfulgt af to medlemmer af den amerikanske LaRouche-bevægelse, der opførte tre klassiske, tyske Lieder: *Mainacht* (Majnat) af Brahms, sunget af Ema Reuter; *Nachtlied* (Nattesang) af Mendelssohn, og *Die Hoffnung* (Håbet), sunget af Sarah Ciampini.

Efter Zepp-LaRouches hovedtale kom en tale om det afrikanske fremstød for udvikling, der understregede Kinas konstruktive rolle, og som blev holdt af Melaku Almu, en etiopier, der har boet i Tyskland i 26 år og har udviklet en god indsigt i tyske anliggender.

[Følg BüSo's valgkampagne på valgportalen](#)

[BüSo's valgbrochure](#)

Valg i Tyskland: Udvikling af Mellemøsten og Afrika er den eneste menneskelige løsning på flygtningekrisen. Af Helga Zepp-LaRouche

28. august, 2017 – Der er ingen, der ved, hvor mange mennesker, der i det forgangne år er druknet i Middelhavet eller er døde af tørst i Sahara – titusinder, måske flere. Arten og måden, hvorpå EU behandler flygtningekrisen, opfattes i hele verden som Europas moralske sår. Pave Frans har ret, når han sammenligner interneringslejrene for flygtninge med koncentrationslejre.

Men forslagene fra de andre partier, der deltager i Forbundsdagsvalget, reflekterer hele spektret af fremmedfjendtlig populisme, helt til de absurde forslag som skabelse af alternative arbejdspladser for menneskehandlerne. Forslagene rækker over afskærmning af EU's ydre grænser, »solidarisk« fordeling af flygtninge i EU, forsyning af den libyske kystvagt med »det nødvendige udstyr«, udskiftning af de libyske interneringslejre med FN-ledede lejre til legal indvandring for flygtninge med gode erhvervskvalifikationer, varslingsystemer til tidlig opdagelse af potentielle flygtninge osv. De reflekterer alle den udtalte antagelse, at Afrika i al evighed vil forblive i en tilstand af underudvikling.

BüSo og Schiller Instituttet har længe foreslået en helt anden

politik: et reelt, økonomisk infrastruktur- og opbygningsprogram for hele det afrikanske kontinent. Vi udgår fra det perspektiv, at fattigdom og underudvikling i Afrika – resultatet af århundreders kolonipolitik og, i de seneste årtier, af IMF's betingelsespolitik – kan overvindes for altid gennem et integreret infrastrukturprogram, gennem industrialisering og gennem udvikling af et moderne landbrug.

Til dette formål har vi udarbejdet en rapport med titlen, *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*. Et centralt projekt i dette udviklingsprogram, Transaqua-projektet, bliver nu realiseret i samarbejde mellem Kina og Italien. Transaqua bliver det største infrastrukturprojekt i Afrika, hvor ikke-udnyttet vand fra Congoflodens bifloder i 500 meters højde over havoverfladen føres til Tchadsøen gennem et system af floder og kanaler. Gennem dette projekt bliver tolv afrikanske stater forsynet med et system med intern sejlads, elektricitet fra vandkraftværker og anlæg til kunstig vanding af landbrugsjorder, og Tchadsøen, der er indtørret til blot 10 % af sin tidligere vandmængde, bliver igen opfyldt. Dette projekt vil betyde en kvalitativ betydelig forbedring af levestandarden for 40 millioner mennesker

Vi appellerer til de europæiske regeringer om at skabe de rammebetingelser, der gør det muligt for mellemstore og andre firmaer at deltage i investeringer i byggeriet af Transaqua og de andre infrastrukturprojekter, vi har foreslået, og som hermed vil skabe produktive arbejdspladser til mange hundrede millioner mennesker i Afrika. Kina har, med byggeri af jernbaner, industriparker, vandkraftværker osv. allerede sørget for, at mennesker i Afrika for første gang har et berettiget håb om at overvinde fattigdom og underudvikling. Hvis Den Nye Silkevej bliver bygget i hele Afrika, kan Afrika endda i løbet af de næste årtier overgå Kinas økonomiske mirakel!

BüSo er det parti i Tyskland, der ikke blot har ideerne, men som også kan virkeliggøre dem. [Artiklen om vores arbejde](#)

igennem årtierne i *People's Daily* bør læses af alle, der vil være med til at overvinde flygtningekrisen.

Stem på BüSo-partiet, hvis De er interesseret i virkelige løsninger!

Redaktionens bemærkninger:

Helga Zepp-LaRouche, der i Danmark er mest kendt som stifter og præsident af det internationale Schiller Institut, er også formand for det tyske parti, BüSo, (Bürgerrechtsbewegung Solidarität, Borgerretsbevægelsen Solidaritet), og hun er spidskandidat til kanslerposten i Berlin-kredsen til forbundsdagsvalget, der finder sted den 24. september. Læsere, der er specielt interesseret i det tyske valg, kan holde sig løbende informeret på [BüSo's valgportal](#) på BüSo's hjemmeside. EIR's 384-sider lange rapport *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen* er nu også udgivet på tysk – interesserede bedes henvende sig til vores kontor. (Kan også købes som pdf for €35).

[Se en udførlig introduktion på dansk, ved Helga Zepp-LaRouche.](#)

Se også Helgas video-valgspot:

Tysklands udenrigsminister

Gabriel angriber igen USA's nye sanktioner mod Rusland

9. aug., 2017 – Den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel (SPD) angreb igen de seneste, amerikanske sanktioner mod Rusland.

»Det er vigtigt for os, den såkaldte Vesten, at holde sammen«, sagde han iflg. TASS. »Loven om gennemførelse af sanktioner, der blev vedtaget i sidste uge, er til skade for dette sammenhold.«

Han sagde, at han mente, den amerikanske præsident Trump havde behov for »en tæt koordinering [med europæiske partnere], før han håndhævede sanktionerne. Desuden er sanktioner mod europæiske selskaber totalt uacceptable.«

Han sagde også, »Samarbejde mellem russere og amerikanere er nødvendig i Syrien, Libyen og Ukraine, i kampen mod Islamisk Stat og i mange andre spørgsmål«, lød TASS' rapport.

Foto: Den tyske udenrisminister Sigmar Gabriel.

**Sanktioner mod Rusland:
Et kup mod USA's Forfatning
– Tyskland må forsvare sine
interesser!**

Af Helga Zepp-LaRouche

Tyskland må, ligesom alle andre berørte stater, sætte sig til modværge mod USA's fordring på amerikanske loves ekstraterritoriale gyldighed, hvilket strider mod Folkeretten. Det rette forum for dette ville være FN's Generalforsamling, som begynder i september, og som er den indlysende forsamling til at vinde gehør for Folkerettens gyldighed.

Men det allervigtigste er imidlertid at etablere en fuldstændig ny og højere politisk platform for relationer mellem nationer. Den nuværende kurs for sanktioner, modsanktioner, handelskrig, optrapning af geopolitiske provokationer, stedfortræderkrige – hvor skal det ende? I en stor atomkrig?

Hvis vi tyskere har lært noget som helst af de to verdenskrige i det 20. århundrede, så bør vi nu energisk gribe initiativet og ikke alene sætte en ny ruslandspolitik på dagsordenen, men også tage imod Kinas tilbud om et win-win-samarbejde omkring byggeriet af den Nye Silkevej og sammen med Rusland, Kina og andre nationer genopbygge Mellemosten og det øvrige Sydvestasien, der er blevet ødelagt af Blairs, Bush' og Obamas krige, og ligeledes udvikle Afrika.

Download (PDF, Unknown)

Tyskland: Hade-storm imod FDP-leder Christian Lindner

for at opfordre til konstruktiv dialog med Rusland

8. aug. 2017 – I kølvandet på formand for det tyske parti, Freie Demokratische Partei (FDP), Christian Lindners politisk ukorrekte opfordring, den 4. aug., til en fordomsfri genstart af dialog med den russiske præsident Vladimir Putin, inklusive midlertidigt at tolerere (men ikke anerkende) Ruslands genforening med Krim, er en stor hade-storm imod ham brudt ud i mainstreammedierne, såvel som også i den tyske regering og de regerende partier, CDU og SPD. Dette er paradoksalt for Socialdemokraterne (SPD), eftersom Lindner refererede til Willy Brandts »Ostpolitik« fra for 50 år siden, på den Kolde Krigs højdepunkt, på det tidspunkt, hvor SPD's formand Willy Brandt var kansler.

Nu har SPD's kanslerkandidat Martin Schulz ikke sagt et ord om sanktionerne, Rusland og relaterede spørgsmål i de seneste par uger. 'De Grønne' er anti-russiske og har også sluttet sig til fordømmelsen af Lindner. Han har imidlertid fået støtte fra formand for Linke-gruppen i Forbundsdagen, Sahra Wagenknecht.

Henvisninger til den gamle »Ostpolitik« er fint nok, kommenterede Lyndon LaRouche i dag, men de tilhører det gamle paradigme. Det nye paradigme er den Nye Silkevej, som Lindner desværre ikke nævner.

Men foreløbig har Lindner ikke trukket sig: Han skrev i går på sin Facebook-side, at han undrede sig over denne hade-storm, eftersom han »blot havde sagt offentligt, hvad de fleste mennesker alligevel tænker og gør bag scenen«.

I dag siger han til *Bild Zeitung* i et interview, som tabloidavisen har givet overskriften, »Was soll der Kuschelkurs mit Putin, Herr Lindner?« (tilnærmelsesvis, Hvad

er der med hygge-kursen over for Rusland, hr. Lindner?), at, selv om han holder fast i sanktioneerne mod Rusland som alle andre, ønsker han ikke at »acceptere truslen om en eskalerende spiral og et våbenkapløb«. Lindner siger, at forbedringer i relationerne med Rusland ikke vil begynde med de store spørgsmål, men med de mindre, og at det bør afprøves af vestligt diplomati. Han har aldrig krævet mere end dette, fastslår Lindner, og derfor undrer han sig over, hvorfor der er et sådant hysteri over for hans anskuelser.

<http://schillerinstitut.dk/si/?p=20984>

Foto: FDP-formand, Christian Lindner.

Leder af det tyske Frie Demokratiske Parti opfordrer til genstart af konstruktiv dialog med Rusland

5. aug., 2017 – Fortjenesten for offentligt at have sagt noget mere fornuftigt i den igangværende, ophedede tyske debat om den amerikanske Kongres' politik for sanktioner, går til Christian Lindner, formand for de liberale Frie Demokrater (Freie Demokraten eller die Liberalen; FDP). Som så mange andre for tiden, fordømte han sanktioneerne som værende i modstrid med folkeretten og derfor totalt uacceptable for Europa, Tyskland og mange andre lande.

Men han tilføjede et nyt aspekt: Han sagde, det er på høje tid at drøfte fremgangsmåden mht. Rusland. Der bør stilles et forslag til præsident Putin, som han kan acceptere uden at

tabe ansigt (det er nu ikke Putin, der taber ansigt, men derimod Vesten), så en konstruktiv dialog om løsningen på politiske uoverensstemmelser kan indledes. Lindner sagde ligeledes, at man bør bryde et tabu: Uden rent formelt at anerkende den såkaldte russiske annektering af Krim, bør Vesten tolerere situationen med Krim som en »forlænget midlertidig foranstaltning«, der i øjeblikket ikke kan løses.

Vil Lindner få støtte fra andre ledende politikere? Økonomiminister Sigmar Gabriel, der for nylig krævede en ny fremgangsmåde med pragmatisk »Ostpolitik«, har nu chancen for at tilslutte sig Lindner, også i betragtning af det faktum, at Gabriels Socialdemokrater overvejer at danne en koalition, der inkluderer FDP efter forbundsdagsvalget den 24. september. Foreløbig har FDP sagt, de foretrækker en koalition med kansler Angela Merkels CDU, men CDU har fuldt ud støttet sanktionerne mod Rusland, og ledende Kristendemokrater (CDU) har endda offentligt udtalt sig imod Nordstream 2-gasledningsprojektet.

Foto: Leder af FDP, Christian Lindner.

Tyske maskinbyggere i VDMA: Der er kredse i EU, der er lige så dårlige som USA's Kongres

5. aug., 2017 – Under en baggrundsdiskussion om anti-sanktionserklæringen, som de tyske maskinarbejdere i den Tyske Værktøjsindustriens sammenslutning (VDMA) udstedte den 3. aug., sagde en kilde i organisationen, at det er én ting at trække

stregen imod den amerikanske Kongres' planer; men det er lige så vigtigt, også at trække strengen i selve Europa imod kredse her, der sandsynligvis vil forsøge at gøre det samme som Kongressen. Kilden ville ikke specificere, hvilke »kredse«, han refererede til, men sagde, VDMA opfordrer den tyske regering til også at stå fast over for disse interne EU-brushoveder.

To af disse, der kunne være blevet nævnt, hvis omtalte kilde havde villet det, gik faktisk selv offentligt ud: I en noget primitiv propagandaartikel imod Putin og Ruslands Gazprom, citerede Tysklands førende massetabloid *Bildzeitung* medlem af Forbundsdagen, Michael Fuchs (CDU) for at sige, »de tidligere sanktioner mod Rusland havde ingen virkning. Det er grunden til, at de nye, amerikanske sanktioner er fornuftige. Jeg er imod Nordstream 2. Allerede nu importerer vi for meget naturgas fra Rusland – mere end 35 %. Vi bør importere mere fra andre lande«. Og medlem af EU-parlamentet, Elmer Brok (CDU), sagde til *Bildzeitung*, at han er modstander af USA's sanktioner, men desuagtet, »så er Nordstream 2 et rent strategisk projekt fra den russiske stats side for at lægge pres på Polen og Ukraine gennem råmateriale-bojkotter«. Nordstream-gasledningen var ikke til nogen fordel for Europa og Tyskland, hævdede Brok. Broks ekstreme russofobi var allerede synlig under Euromaidan i Kiev i slutningen af 2013/begyndelsen af 2014, og som han helhjertet gik ind for.

VDMA-kilden sagde også, i øvrigt, at den virkeligt svage flanke i Tyskland og Europa er bankerne: Som det ses i tilfældet Iran, så udsteder de ikke kredit af frygt for selv at blive mål for sanktioner. Allerede ingen penge til forretninger med Iran, og ingen penge til forretninger med Rusland som den nye trussel.

Den Europæiske Union udvider sanktioner mod Rusland

4. aug., 2017 – I dag udvidede den Europæiske Union sanktioner mod Rusland og føjede endnu 3 personer og 3 selskaber til listen over dem, der allerede er underlagt restriktive forholdsregler pga. deres involvering i overførsel af Siemens Selskabets gasturbiner til Krim.

De tre personer er Ruslands viceenergiminister Andrei Cherezov, departementschef i Energiministeriet Evgeny Grabchak og direktør for Technopromexport, Sergei Topor-Gilka. Technopromexport og Ineravtomatika er to af de selskaber, der er føjet til listen.

En EU-erklæring, udstedt i dag, fremfører, at »etablering af en uafhængig energiforsyning til Krim og Sevastopol støtter deres separation fra Ukraine og underminerer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed. Gasturbiner er et vigtigt element i udvikling af nye kraftværker«.

Ifølge RT, responderede Ruslands Udenrigsministerium til de nye sanktioner og kaldte dem »uvenlige og uberettigede«, og de forbeholdt sig ret til at indføre gengældelsesaktioner samtidig med at understrege, at Rusland stadig søger at opretholde økonomisk samarbejde med EU og med Tyskland.

»Vi er skuffede over politiseringen af spørgsmålet, der er blevet reduceret til det absurde«, lød erklæringen. Den fremførte, at en »løs fortolkning« af sanktionspolitikken, benyttet af den tyske regering, der krævede indførelse af nye sanktioner, »er i direkte modstrid med både folkeretten og princippet for internationale relationer«. Den kom desuden med advarslen, »ansvaret for alle eventuelle økonomiske omkostninger, der afholdes af Siemens og andre tyske

selskaber, der arbejder i Rusland, til fulde falder på EU, såvel som på den tyske regering«.

Foto: En turbine i Siemens Gasturbinefabrikken i Berlin, Tyskland, 2. marts, 2017.

Tysk økonomiminister: USA's nye sanktioner er imod international lov

31. juli, 2017 – Den tyske økonomiminister, Birgitte Zypries, fordømte de nye, amerikanske sanktioner, der blev vedtaget i Kongressen, og sagde, at »vi anser disse sanktioner for slet og ret at være i modstrid med international lov... Amerikanerne kan ikke straffe tyske selskaber, fordi disse er økonomisk aktive i et andet land«. Zypries sagde også, at »vi selvfølgelig ikke ønsker en handelskrig«, men, med USA, der har forladt linjen med fælles sanktioner med EU, »er det rigtigt, hvis EU-kommissionen nu undersøger modforholdsregler«. Europa er, sagde hun, rede til at træffe sådanne forholdsregler, også på kort sigt, »også inden for andre områder«. Zypries var vag mht. detaljer.

Udenrigsminister Sigmar Gabriel har ligeledes fordømt sanktionerne, men sagde samtidigt, at det europæiske tilbud til USA om at diskutere problemet stadig foreligger. Han refererer øjensynligt til et tilbud, som den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson siges at have givet europæiske udenrigsministre om at forklare beslutningen om sanktionerne.

Det Tyske Udenrigsministeriums juridiske stab mener, at den nye lovtekst om sanktioner, pga. dens klausuler om

konsultationer, vil være meget forbedret i forhold den første version.

Foto: Den tyske økonomiminister Birgitte Zypries.

Tysk økonomi rystet af kriser – USA's sanktioner mod Rusland må afvises! Af Helga Zepp-LaRouche

Det, vi netop nu oplever, er de forskellige symptomer på det neoliberale, transatlantiske systems fallit, denne model for økonomi og samfund, hvor de nedgjorte »sekundære dyder«, såsom flid, ærlighed, pligtfølelse, pålidelighed, høflighed osv., er blevet erstattet af aktionærers og børsnoteringers værdi, maksimal profit og elitens samtykke om, at den eneste forbrydelse er den at blive fanget. Efter at skatteborgerne og småsparerne allerede i årevis har måttet betale prisen for denne værdiudskiftning, er det nu arbejdspladserne for arbejdere i bilsektoren og bilisterne, der skal hoste op for ulykkerne.

Download (PDF, Unknown)

Zepp-LaRouche hilser Sigmar Gabriels krav om ny detente velkommen, men kræver, han fortæller sandheden om Ukraine-kuppet

27. juli, 2017 – I noget, der ligner et skift i politik, har den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel (SPD) krævet en politik for »ny detente«, i et interview til magasinet *Focus* 16. juli, og som vi rapporterede den 20. juli.

Den tyske topdiplomat opfordrede »alle« til at forstå Moskvas holdning i en række internationale spørgsmål. »Putin er skuffet over Vesten«, sagde han, blandt andre årsager, fordi EU holdt forhandlinger om tilknytning med Ukraine, uden at drøfte spørgsmålet med Rusland. Men efter hans mening, kan spændingerne mellem Rusland og Tyskland ikke blive reduceret, før krisen over Ukraine løses.

Det fik formand for Schiller Institutet, Helga Zepp-LaRouche, til at kommentere, at, alt imens Gabriels erklærede ønske om at forbedre relationerne med Rusland og gradvist ophæve sanktionerne var konstruktivt, så er det, der er nødvendigt, en offentlig tilbagevisning af »hele den såkaldte 'narrativ' om det, det førte til Ukraine-krisen«.

Denne krise blev ikke forårsaget af Ruslands angivelige »annektering« af Krim, sagde hun, men var et resultat af årtier lange forsøg på at fremprovokere »regimeskifte«, som førte til »en 'farvet revolution' i Kiev«. Alene USA's Udenrigsministerium havde brugt \$5 mia. frem til februar 2014 på at »promovere demokrati« i Ukraine sådan, som daværende viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender,

Victoria Nuland, dengang offentligt indrømmede. Krisen blev mere akut, fortsatte Zepp-LaRouche, da EU skyndte sig for at få Ukraine ind i en Associeringsaftale, »som ville have oversvømmet Rusland med EU-produkter pga. toldaftalerne mellem Rusland og Ukraine« og som, gennem forlængelse, ville have givet NATO »adgang til Sortehavets havne«.

I virkeligheden var »udviklingen i Østukraine og folkeafstemningen i Krim, der gav flertal til dem, der var favorabelt indstillet over for en tilslutning til Rusland, en reaktion til kuppet, der blev gennemført i Kiev af fascistiske Banderist-styrker, støttet af Vesten.« Denne »udbredte narrativ, som ligger bag anti-Putin-propagandaen, må erstattes af sandheden«, sluttede Zepp-LaRouche.

Foto: Tysklands udenrigsminister Sigmar Gabriel (højre) hilser på sin russiske modpart, Sergei Lavrov, under førstnævntes besøg i Moskva i marts, 2017. Gabriel krævede en dialog for at mindske spændinger.

Økonomisk rådgiver til den tyske regering advarer, rentestigning kunne fremprovokere bankkrise

27. juli, 2017 – Isabel Schnabel, et ud af fem medlemmer af Tysk Økonomisk Ekspertråd, advarede i dag om, at en stigning i rentesatsen kunne fremprovokere en ny finanskrisen pga. af bankernes derivat-væddemål om rentesatserne. Schnabels udtalelser blev udgivet af *Frankfurter Allgemeine Zeitung* som en del af tyske økonomers respons til Janet Yellens (chef for

Federal Reserve) udtalelse, »ikke flere finanskriser i vores levetid«. Alle de interviewede: Clemens Fuest, Peter Bofinger, Jens Weidmann, Axel Weber og Isabel Schnabel, udfordrede Yellens udtalelse og opremsede det, der efter deres mening stadig udgør en kilde til risici for systemet, men det er kun Schnabel, der har sat fingeren på det ømme punkt. De andre skvaldrer om kapitaltilstrækkelighed, statsgæld og de sædvanlige dogmer om budgetnedskæringer.

»En fare for stabiliteten er de høje risici for ændringer i rentesatserne, der f.eks. er blevet opbygget i bankregnskaberne«, skriver FAZ i sin rapportering af Schnabels synspunkter. »En pludselig stigning i satserne kunne true bankernes solvens«, advarer Schnabel. Desværre er der ingen, heller ikke Schnabel, der nævner løsningen: Glass-Steagall.

FAZ har også en side med tre artikler, dedikeret til »ti år efter IKB-bankskandalen«, hvor de gennemgik finanskrisen. Norbert Kuls fra New York nævner USA's Angelides-kommissionens rapport, der opregner afregulering blandt krisens årsager, men igen omhyggeligt undgår at nævne de to, forbudte ord (Glass-Steagall...).

Den 25.juli rapporterede *Financial Times* om endnu en kilde til søvnløse nætter for ECB-præsident Mario Draghi, de såkaldte »zombie-selskaber«, hvis overlevelse afhænger af rigelige penge fra centralbanken, og hvis antal i dag er højere end i 2008. Merrill Lynch har gennemført en undersøgelse af sådanne zombie-selskaber ved at undersøge den såkaldte rentedækningsrate (dvs., med hvor stor lethed, et selskab kan betale renterne af sine lån, -red.), og som udgør forholdet mellem indkomst før renter og skatter (EBIT) og rentebetalinger. Undersøgelsen definerer et zombie-selskab som et selskab med en rentedækningsrate »på eller under 1 gang« indkomsterne. Raten af sådanne selskaber er i dag på 9 %.

Tyskland: Landet, hvor de fattige gemmer sig

25. juli, 2017 (Paris) – Samtidig med, at den franske regering befinder sig i en proces, hvor den i Nationalforsamlingen introducerer en række dekreter, der vil gøre arbejdsmarkedslovgivningen mere »fleksibel«, valgte det franske ugemagasin, *Marianne*, i sidste uge at udgive en rapport om forarmelsen af den tyske arbejdskraft og befolkning som helhed, under Hartz 4-»liberaliseringen« af arbejdsmarkedslovgivningen.

Dette er en stor katastrofe. Tyskland, »Europas økonomiske lokomotiv, er også en af de største sektorer for lave lønninger på kontinentet. På den anden side Rhinen (set fra Frankrig) tjener 22,5 % af den arbejdsaktive befolkning under €10,50 i timen (ca. d.kr. 78), versus kun 8,8 % i Frankrig. Gemt under de enorme overskud på handelsbalancen begynder stigningen i fattigdomsraten nu at true det tyske samfunds sammenhængskraft«.

»Tyskland har nået en ny rekord siden genforeningen, med en fattigdomsrate på 15,7 %, dvs., 12 millioner mennesker«, advarede Ulrich Schneider, generalsekretær for tyske velgørenhedssammenslutninger. Selv IMF er bekymret over det og siger i sin seneste årsrapport, at, »på trods af et veludviklet sikkerhedsnet for social bistand og en stærk bedring i beskæftigelsen, kræver risikoen for relativ fattigdom fortsat opmærksomhed«. I begyndelsen af juli afslørede Hans Böckler-stiftelsen, at antallet af fattige arbejdere, dvs., som tjener under 60 % af gennemsnitsindkomsten, gik fra 2 mio. arbejdere i 2004 til 4 mio. i 2014 (9,7 % af den erhvervsaktive befolkning). Følg en

række interviews af folks vanskeligheder i det tidligere Østtyskland som et resultat af Harz IV-reformerne. »I dag er der i Tyskland tæt ved 6,6 mio. 'minijobbers' (marginalt beskæftigede, som regel på deltid og til lav løn – ofte med så lav indtægt, at der ikke betales skat – typisk inden for detailhandel og hushjælp, -red.), og der er 4,4 millioner, der er modtagere under Hartz IV.«

Ophavsmanden til denne politik var daværende kansler Gerhard Schröder, der besluttede at gennemføre en kraftig afregulering af arbejdsmarkedet med det formål at gøre »arbejdsløshed mindre attraktiv end arbejde«. Sammen med disse politikker eksploderede »minijobs« og »vikariater« og »arbejdskontrakter«, som ligger tæt på de »projektkontrakter«, som Macron håber at udvide. Hartz IV fremskyndede »forarmelses-processen«. Ingen, der har mere end €9.750 (ca. 72.500 d.kr.), har imidlertid ret til at tage disse jobs. »Dette er grunden til, at 70 % af de arbejdsløse i Tyskland, i modsætning til 45 % i gennemsnit i resten af Europa, lever under fattigdomsgrænsen.« Schröder lykkedes med at skabe det, han i Davos kaldte »de bedste lavtløns-jobsektorer i Europa«. Tysklands pensionerede befolkning er endnu mere forarmet, hvilket selv Bertelsmann Stiftelsen er enig i: »Frem til 2036 vil 20 % af de nye pensionister være fattige«.

Det værste ved det hele er, at ingen taler om det! »'Her er fattigdom ikke som i Kolkata, hvor folk dør på gaderne. Fattigdom i Köln, f.eks., er godt skjult. De gemmer sig, fordi de er mere skamfulde over at leve i fattigdom, når de lever i et samfund, der er rigt, og der ikke er meget solidaritet', forklarede Christoph Butterwegge, tidligere præsidentkandidat for Die Linke.«

Artiklen slutter med at sige, at regeringen ventede med at offentliggøre sin rapport i hele halvandet år til begyndelsen af 2017, fordi Merkel krævede fjernelsen af flere dele, der rejste de negative konsekvenser af fattigdom i forhold til økonomisk vækst, eller beskæftigede sig med manglen på

politisk repræsentation af de fattige. Merkel fik f.eks. fjernet følgende sætning: »I Tyskland stemmer de fattige i gennemsnit mindre (65 %) end de rige (90 %). En forskel på 25 point mod kun 11 point i Frankrig (81 % mod 92 %).

Ny bankkrise inden årets udgang?

Bankkunder og pensionister bliver ofret for spekulationssvindl!

Af Helga Zepp-LaRouche

Vælgerne gør klogt i at anskueliggøre den brutalitet, med hvilken pensionerne i det amerikanske midtvesten bliver halveret, og de italienske bankkunder bliver eksproprieret. Hvis det kommer til et stort krak – og der bliver flere og flere tegn på dette – bliver befolkningens livsopsparinger, såvel som dens levebrød, skruppelløst ofret.

Der findes kun ét middel mod dette: Det transatlantiske finanssystem må, i hvert eneste land, fuldstændig reorganiseres gennem en Glass/Steagall-bankopdeling, før det kommer til et kollaps. De tyske vælgere, der skal beslutte sig den 24. september, bør nøje tænke over, at BÜSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität; Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet, det tyske, politiske parti, som Helga Zepp-LaRouche er formand for, -red.) er det eneste parti, der overhovedet advarer om denne krise og har en løsning på denne krise parat.

Tysklands udenrigsminister Gabriel: Tiden er inde til en politik for Ny Detente over for Rusland

19. juli, 2017 – Den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel, der tidligere udtrykkeligt har støttet mødet mellem Trump og Putin i Hamborg som værende i Tysklands interesse, har nu krævet en ny fremgangsmåde over for Rusland og siger til magasinet *Focus*: »Hvorfor kan vi ikke vove at lægge et nyt fundament for politikken for nedrustning og våbenkontrol, i stedet for at haste ind i et gigantisk våbenkapløb?... Selv om det går imod mange ting nu om stunder, så støtter jeg passioneret ideen om en ny øst-politik og en politik for detente.«

Han tilføjede, at han gerne så færre spændinger i relationerne mellem Moskva og Berlin, men sagde, at den ukrainske krise først bør løses for at skabe et klima for mere venligtsindede relationer mellem de to lande.

Gabriel anbefalede, at »alle« indtager en venligere fremgangsmåde over for Rusland og forsøger at forstå Moskvas holdning i en række internationale spørgsmål.

»Putin er skuffet over Vesten. EU afholdt forhandlinger med Ukraine om associering uden at drøfte spørgsmålet med Rusland«, sagde Gabriel og tilføjede, at »der i Rusland er mange skuffede forventninger til Tyskland«.

Han opfordrede desuden til en ændring af sanktionspolitikken: »I overensstemmelse med EU-beslutningen, skal Minsk-aftalerne gennemføres 100 procent, før sanktionerne [mod Rusland] kunne løftes 100 procent. Jeg mener, det er urealistisk. Det ville have været rigtigt, gradvist at fjerne sanktionerne for at vise, at vi bør tage skridt hen imod fred... Til trods for den kendsgerning, at der nu er mange argumenter imod det, er jeg fortaler for den nye øst-politik og politikken for at løse spændinger.«

Udenrigsministeren krævede en gradvis, trin-for-trin ophævelse af sanktioner som resultat af hver eneste, positive udvikling, der sker i den ukrainske krise, og uanset, hvor lille denne udvikling måtte være. Han tilføjede, at Europa bør »demonstrere, at bevægelse hen imod fred betaler sig«. Rusland har været en pålidelig og fornuftig partner, især inden for gassektoren, og samarbejde med Rusland i dette felt er gavnligt for Europa, tilføjede Gabriel. Han kritiserede det amerikanske [Senat] for dets forsøg på at hæmme handel med gas mellem EU og Rusland, og for at tvinge Europa til at købe amerikansk gas i stedet. Gabriel sagde, at amerikansk udenrigspolitik ikke bør blive til en »forlængelse af USA's økonomiske politik«.

»Det er totalt uacceptabelt«, sagde han, »at [USA] driver Rusland yderligere ud i hjørnet ved at presse russiske gasselskaber ud af Europa og tvinger europæerne til at købe amerikansk gas«, hvorved han refererer til en nylig, amerikansk lov, der truer med at straffe europæiske selskaber, der deltager i byggeriet af en russisk gasledning under Nord Stream 2-projektet. »Spørg de franske, østrigske eller hollandske industrier – de ønsker alle projektet, fordi Rusland er en pålidelig gastransportør, der tilbyder rimelige priser [for sine tjenester]«, tilføjede han.

Gabriel understregede, at det er muligt at diskutere omstridte spørgsmål med den russiske præsident, Vladimir Putin.

»Han forsvarer Ruslands interesser og har sit eget synspunkt om konflikten [i Ukraine]«, sagde han og tilføjede, at den russiske leder ikke desto mindre er en mand, med hvem omstridte problemer kan diskuteres, klart og utvetydigt. »Det er grunden til, at jeg sætter pris på samtaler med ham.« Det er vigtigt at forstå Rusland synspunkt, understregede Gabriel.

Foto: Tysklands udenrigsminister, Sigmar Gabriel.

Den tyske Körberstiftelse vært for Sergei Lavrov i en ligefrem dialog

17. juli, 2017 – Den tyske Körberstiftelse (Körber Stiftung) holdt et møde den 13. juli i Berlin, der så deltagelse af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, lederen af München Sikkerhedskonferencen Wolfgang Ischinger, Alexander Rahr fra Tysk-Russisk Forum, tidligere tyske udenrigsminister Joschka Fisher, samt andre, og frembød en mulighed for en ligefrem diskussion, hvilket fandt sted, som det ses af rapporten fra Sputnik.

Alexander Rahr sagde, »For mig var det vigtigt, at udenrigsminister Lavrov fik lejlighed til at tale om den russiske narrativ om begivenheder i en hel time. Det russiske synspunkt afvises ofte af Vesten som propaganda, men i dag ... lykkedes det os at få en dialog ... Vi må finde en fælles løsning på Syrien. Vi har ligeledes brug for en fælles, europæisk sikkerhedsstruktur. Vi har brug for at forsøge at integrere Rusland i disse processer.«

Minister Lavrov kommenterede Ischingers beskrivelse af den

russiske udenrigspolitik som »en katastrofe«, i et nyligt interview i *'Kommersant'*.

»Jeg ser, at hr. Wolfgang Ischinger er blandt tilhørerne«, sagde Lavrov. »Jeg har for nylig læst hans interview til en russisk avis, hvor han sagde, at Ruslands udenrigspolitik var en 'katastrofe'. Gad vide, hvordan han ville beskrive den politik, som de, der har gennemført scenariet i det større Mellemøsten, i Irak, Syrien, Libyen og Yemen, har ført. Ville han mon beskrive det som en triumf?« Dernæst responderede Lavrov til Ischingers kommentarer og sagde, at USA og dets allierede »foretrækker at udråbe sig selv som de eneste vindere ... De traf deres valg til fordel for at ændre skillelinjerne op mod vore grænser – gennem udvidelsen af NATO og dernæst gennem gennemførelsen af EU 's program for Partnerskab mod Øst ... hvor de præsenterede deres østlige partnere for dilemmaet om at vælge enten Rusland eller Vesten«.

Sluttelig understregede Lavrov ligeledes: »De, der kendere russere, vil forstå, at det ikke ligger i vores natur at blive fornærmede eller bære nag til nogen. Hvis og når EU finder det nødvendigt at vende tilbage til normale relationer med Rusland, vil vi gengælde tjenesten og fremme samarbejde i det tempo og i den grad, som vore partnere er parat til at leve op til. Men jeg tror, vi vil bevare et 'sikkerhedsnet' mod eventuelle nye tilbagefald til konfrontation.«

Sergei Lavrovs tale kan høres her – begynd 16:40 min. – med engelsk voiceover.

POLITISK ORIENTERING den 13. juli 2017: Trump-Putin succesmøde midt i tysk G20-fiasko. Se også 2. del her.

Med formand Tom Gillesberg

»Velkommen til det fortsatte drama, hvor vi forhåbentlig er i gang med at skrive nye, meget mere spændende kapitler i menneskehedens historie; specielt på baggrund af det meget succesrige møde, der fandt sted i fredags mellem Donald Trump og Vladimir Putin, [i] kulissen af et ellers rimelig forfærdeligt G20-topmøde, der fandt sted i Hamborg. At rammerne for G20-topmødet var frygteligt, når det blev holdt i Tyskland, var ikke særlig overraskende. Der var ligesom blevet lagt op til – lang tid forinden, det sidste år, har man i Tyskland ikke snakket om andet, end at, nu skulle man få klimapolitikken tilbage på dagsordenen; det her skulle være mødet, hvor vi ligesom skulle re-fokusere, komme væk fra det her med diskussion om økonomi og udvikling og alt det her pjat, som Kina snakker om, og så komme tilbage til det, der virkelig betyder noget, nemlig, hvorledes vi kan få lagt skatter og afgifter på og reduceret menneskets aktiviteter her på jorden, således, at vi kan mindske mængden af CO₂ i atmosfæren; ja, ikke menneskemængden af CO₂ i atmosfæren, for det har vi mennesker jo ikke rigtig magt til at gøre måske; men i hvert fald måske reducere den menneskelige udledning af CO₂ med en eller anden brøkdel, og på den måde, håber vi, måske påvirke Jordens klima om hundrede år. Som jo er hele denne klimadagsorden, som har fyldt ufattelig meget, og som det jo var meningen skulle overtage alt her ved COP15-mødet her i København i 2009, og det skete heldigvis ikke. Og vi her

på kontoret er meget stolte af, at vi var meget aktive desangående; at vi stod ude i bitter kulde foran Bellacentret og uddelte flyveblade i hobetal om, at det, klimadagsordenen drejede sig om, det var ikke at forbedre Jordens klima; det var at reducere antallet af mennesker her på Jorden. At det her var god, gammeldags malthusiansk politik; at man brugte CO₂ som en undskyldning for at sige, at vi skulle begrænse den menneskelige aktivitet her på Jorden; at vi skulle forhindre udvikling ... «

Hør mere:

Video 2. del:

Lyd: